

MIJN VRIEND MISBRUIKTE MIJN DOCHTER

De wereld van Merel (43) stortte in toen haar dochtertje haar vertelde dat een huisvriend haar misbruikte.

De dader werd gearresteerd, Merel achterlatend met een beschadigd gezin en de levensgrote vraag hoe dit kon gebeuren.

tekst **Marjolein van Rest**

«Ik leerde Michael via een vriend kennen, in 2005. We kregen een relatie. Hij was gezellig en ging erg leuk met mijn kinderen om. Jasmijn en haar broertje Sander zijn allebei druk; het was een verademing dat hij hen gewoon accepteerde zoals ze waren. Jasmijn was heel open, ze danste en zong graag. Af en toe moest ik haar daar zelfs in afremmen. Maar Michael vond alles wat zij deed leuk.

Ik was na de scheiding van de vader van Jasmijn en Sander al vijf jaar single, had een eigen bedrijf

voor grafisch ontwerp en was zó moe van alles alleen te moeten doen, dat het heel fijn was om dingen te ondernemen met iemand erbij. We gingen naar de film en naar musea, hij voetbalde met Sander, gaf schaakles aan Jasmijn. Ze konden het erg goed vinden met elkaar. Mijn ex was toen wij nog samen waren vaak weg; dit was voor het eerst dat we in een soort gezinssetting dingen deden. Ik heb maar een paar weken een relatie met hem gehad, maar hij werd al snel een 'gewone' huisvriend. In het begin verdeelde hij zijn aandacht over Jasmijn en Sander, langzamerhand veranderde dat en trok hij steeds meer naar Jasmijn. Op dat moment heb je dat nog niet in de gaten, maar achteraf waren er genoeg signalen dat het niet helemaal klopte.

SLECHT GEVOEL

Hij ging met Jasmijn om alsof ze een leeftijdgenoot was, terwijl hij dertig jaar ouder was. Dat vond ze hartstikke leuk. Ze gingen regelmatig samen de stad in en dan kwam ze terug met nieuwe schoenen of kleren. Voor haar verjaardag kreeg ze zelfs een hond. Het ging zó langzaam, zo geraffineerd. Je kijkt terug en denkt: hoe heb ik dit kunnen laten gebeuren? Maar je verwacht het niet. Een meisje van negen; het kwam echt niet in me op dat hij iets seksueels zou willen van haar. Daar heeft hij gebruik van gemaakt. En Jasmijn had een enorme klik met Michael. Ik zag haar affectie voor hem als een soort crush; het kan voor een kind ook fijn zijn om naast je ouders iemand te hebben die belangrijk voor je is. Natuurlijk merkte ik dat hij anders met kinderen omging dan de meeste mensen. Maar dat was ook léuk. De kinderen genoten ervan, ze waren allebei erg op hem gesteld.

In de zomer van 2005 gingen we met hem naar Italië. Na die vakantie was ik wel klaar met Michael. Hij kon heel vervelend zijn tegen Sander, sloot hem buiten. Maar toen ik dat tegen hem zei, verontschuldigde hij zich, zei dat hij het zich helemaal niet realiseerde dat hij anders tegen Sander deed en beloofde beterschap. En daar hield hij zich ook aan, hij paste zijn gedrag direct aan. Achteraf kijkend was het alsof hij heel even zijn

«Voor haar
verjaardag kreeg
ze zelfs een hond.
HET GING ZÓ
LANGZAAM EN
HEEL ERG
GERAFFINEERD»

ware gezicht had laten zien, maar direct weer een masker opzette.

Mijn ex wilde dat ik het contact met Michael zou verbreken, hij had een slecht gevoel bij hem. Niet om een specifieke reden, meer gevoelsmatig. Maar mijn ex zit in de hulpverlening en ik vond toen dat hij te veel met een gekleurde bril naar Michael keek. Bovendien wist ik zeker dat als ik het contact zou verbreken, Michael achter mijn rug om contact met Jasmijn zou proberen te houden. Als ik uit beeld verdween, had ik er geen zicht meer

op wat er gebeurde. Ik had geen flauw idee dat er toen al van alles speelde. Jasmijn en ik hadden nog steeds een heel sterke band, ik merkte niets aan haar. Op school ging het wel wat minder. Maar ze was nooit zo geïnteresseerd geweest in school en had ADHD, dat kon het ook zijn – dacht ik.

Er is toen een tijd geen contact geweest, maar langzamerhand kwam Michael toch weer over de vloer. Hij was weer aardig voor Sander, sloot hem niet meer buiten. Maar ik hield het wel in de gaten, vroeg aan Jasmijn of er iets gebeurde wat niet in de haak was. Ik geloofde dat er misschien iets zou kunnen gebeuren, als ze ouder was, maar ik kon me werkelijk niet voorstellen dat hij met een (inmiddels) tienjarig meisje al iets zou doen. Later heeft ze gezegd: 'Mam, je kón het ook niet weten, we deden zo ons best om het te verbergen'.

Hij heeft haar tot een dubbelleven gedwongen, haar meer dan twee jaar laten liegen over van alles. Want het bleek later dat de relatie al vrij snel begon, met een kus op haar kamer. Hij zei haar dat als ze het zou vertellen er problemen zouden ontstaan. Dat mensen het niet zouden begrijpen en hij de gevangenis in zou moeten. Ik denk wel dat ze verliefd op hem was, zoals een meisje van negen, tien dat kan zijn. En zeg maar eens nee tegen een volwassene...

Het contact tussen Michael en mij werd afstandelijker. Maar we deden nog wel dingen samen; ik vraag me nu weer af waarom eigenlijk. Ik denk dat ik niet vaak genoeg voet bij stuk heb gehouden en dat hij steeds op het juiste moment zijn gedrag aanpaste. Hij was heel goed in manipuleren; wist dingen zo te draaien dat het aannemelijk leek, dat ik de fout bij mijzelf ging zoeken. Ik heb de neiging om iets van veel kanten te bekijken en hier wist hij feilloos op in te spelen. Ik ging steeds minder geloven in mijn eigen oordeel.

GROOMING

Eind 2006 kreeg ik een relatie met Niels. Michael vond dat maar niks, hij schijnt tegen Jasmijn gezegd te hebben dat ze moest zorgen dat Niels vertrok. In maart 2007 kregen Michael >

en ik verschrikkelijke ruzie. Ik weet niet meer waarom, waarschijnlijk een opeenstapeling van kleine dingetjes; al denk ik nu ook dat hij zich bedreigd voelde door de komst van Niels. Ik werkte hem het huis uit en verbood hem nog contact met ons op te nemen. Hierna stuurde hij me heel nare mailtjes, vol beschuldigingen. Zo was ik een onverantwoordelijke moeder, want ik nam de kinderen zijn aanwezigheid af. Op een gegeven moment stond hij voor de deur en eiste dat hij Jasmijn mocht spreken. Ik liet hem niet bin-

nen, maar hij zette zijn voet tussen deur. De kinderen, zeker Jasmijn, waren helemaal over hun toeren. Ze stond bovenaan de trap toen ik de politie belde. Maar tegen de tijd dat ze kwamen was Michael al weg.

Ik ben toen naar het bureau gegaan om er melding van te maken. Daar vertelden ze over het verschijnsel 'grooming', waarbij een volwassene een kind als het ware klaarstoomt om misbruikt te worden. Gaf hij Jasmijn cadeautjes en speciale aandacht, hadden ze een vertrouwensband en deden ze veel dingen samen, isoleerde hij haar van de mensen om haar heen? Ik schrok enorm, moest het allemaal beamen. En nog steeds, nog steeds dacht ik dat ik er op tijd bij was, dat er nog niets was gebeurd. Je verwacht niet dat iemand die zich zó aardig, gezellig en grappig kan voordoen, ook zó slecht is. De therapeute met wie ik later gesproken heb, zei dat je het altijd aflegt tegenover een psychopaat – want dat is hij. Hij is een professionele manipulator, iedereen trapt in zijn val. Ik ben niet dom of stom, of een afwezige moeder.

DE DETAILS WIL IK NIET WETEN

Die zomer gingen we met Niels op vakantie. Op de terugweg in de auto zat Jasmijn steeds maar naar dezelfde liedjes te luisteren en begon te huilen. Ik vroeg of ze om Michael hilde, maar dat was het niet volgens haar. Wel vroeg ze of ze hem ooit nog zou zien. Ik zei dat dat niet meer ging gebeuren en vertelde over het gesprek bij de politie, wat ze hadden gezegd over grooming. En dat ik zeker wist dat hij daarmee bezig was geweest, dat hij die kant op wilde. Ik had het gesprek hierover niet van tevoren gepland, maar nu besloot ik door te vragen. Ik dacht toen nog – of hoopte misschien – dat het nog niet gebeurd was. Op de snelweg net boven Parijs kwam het er met horten en stoten uit. Ze hadden een seksuele relatie gehad.

Tja, en dan... Alles hield op. Ik zat in een soort vacuüm, alsof je in de stilte voor een storm zit. We stopten bij een benzine-station. Jasmijn wilde dat ik het aan niemand zou vertellen. Maar ik moest haar vader inlichten, we moesten naar de poli-

«Je verwacht niet dat iemand die zich ontzettend aardig, grappig en gezellig voordoet, OOK ZO SLECHT IS»

tie. Dat was geen gemakkelijk gesprek, met haar vader. Hij vertrouwde het al die tijd niet, en nu was precies dat gebeurd waar hij bang voor was. Natuurlijk verwijt hij mij dat, terecht. Maar ik heb altijd het belang van de kinderen voor ogen gehad.

Die aangifte, dat vond Jasmijn vreselijk. Daar moest ze alles vertellen wat er gebeurd was. Ik was daar niet bij, dit moest ze zelf doen. Ik heb ook nooit het transcript gelezen. Dat wil ik niet, ik weet dat ik er last van zou krijgen. Zonder te ont-

kennen wat er gebeurd is, wil ik Jasmijn zien zoals ze is en niet als een persoon die misbruikt is. Ik wil er zijn voor de kinderen, voor allebei, want ook Sander heeft er veel last van gehad.

Drie weken na de aangifte werd Michael gearresteerd. Hij is tot vier jaar cel veroordeeld, waarvan een jaar voorwaardelijk. Dat zit er inmiddels bijna op. Hij heeft ook een contactverbod gekregen, maar hij woont hier in de stad. Jasmijn is hem gelukkig nog niet tegengekomen, maar ik heb hem weleens zien lopen en daar werd ik behoorlijk agressief van.

LEVEN ZONDER WANTROUWEN

Met de veroordeling waren we er nog lang niet. Jasmijn ging na die zomer naar de brugklas. In eerste instantie wilde ze geen hulpverlening. Maar ze begon te spijbelen, te blowen, de school wist niet wat ze met haar aanmoesten. Via via kwamen we in contact met een therapeute die gespecialiseerd was in traumaverwerking en daarbij het hele gezin betrof. Zij zorgde voor rust en van daaruit zijn we op gaan bouwen.

Het gaat nu heel goed met Jasmijn. We hebben zware jaren achter de rug, maar ik heb altijd vertrouwen in haar gehad. Ze heeft een sterk karakter en is een lieve, slimme meid. We hebben het er wel eens over, wat het met haar gedaan heeft. Wat ze heel naar gevonden heeft, was dat alles wat hij haar vertelde gelogen was. Hij had bijvoorbeeld gezegd dat ze in een boerderijtje zouden gaan wonen, met heel veel dieren. Al die loze beloftes, al die mooie woorden, waren alleen om haar te paaien. Om haar te krijgen waar hij haar hebben wilde. Ze heeft wel eens gezegd 'Ik hoefde alleen maar nee te zeggen en dan was het niet gebeurd'. Maar dat is pertinent onwaar. Een 9-jarige is door een volwassene als hij gemakkelijk te manipuleren; ze kón helemaal geen nee zeggen.

Michael heeft mijn vertrouwen in andere mensen behoorlijk geschaad, maar ik weiger om mijn kinderen hierdoor met angst en achterdocht te laten opgroeien. Je kunt je niet de hele tijd laten leiden door angst. Want dan mis je ook zo veel moois.» ■